

deholder mulighed for både at fastsætte et mindste optag og en begrænsning af optaget.

De fleste korte og mellemlange videregående uddannelser er aktuelt dimensioneret. Det drejer sig om 25 uddannelser fordelt på 17 Centre for Videregående Uddannelser, 21 enkeltstående institutioner og 2 universiteter. Enkelte uddannelser er ikke dimensioneret hos alle udbydere af uddannelsen. Uddannelserne er dimensioneret ud fra forskellige hensyn. De fleste uddannelser er dimensioneret ud fra antallet af de praktikpladser, der er til rådighed, men også institutionernes uddannelseskapacitet eller økonomiske og regionalpolitiske hensyn indgår i dimensioneringsgrundlaget.

Til § 26

Til stk. 1

Forpligtelsen til at stille egnede praktikpladser til rådighed omfatter efter den gældende § 6 a i lov om mellemlange videregående uddannelser sygeplejerskeuddannelsen, jordemoderuddannelsen, radiografuddannelsen, fysioterapeutuddannelsen, ergoterapeutuddannelsen og pædagoguddannelsen. Med den foreslåede bestemmelse videreføres praktikpladsforpligtelsen uændret.

Den konkrete tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser varetages som hidtil af uddannelsesinstitutionerne. Det forudsættes, at institutionerne i nødvendigt omfang samarbejder indbyrdes og med praktikinstitutioner, ansættelsesmyndigheder og dimittendorganisationer i deres naturlige opland om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser. Det naturlige omdrejningspunkt for samarbejdet vil være interessecenterne i institutionernes bestyrelser.

Egnede praktikpladser vil være praktikpladser, som opfylder de krav til praktikpladser, der følger af reglerne for den enkelte uddannelse.

Såfremt en statsinstitution ikke opfylder pligten til at stille egnede praktikpladser til rådighed, kan det ministerium, under hvis ressort den pågældende statsinstitution henhører, i kraft af over- underordningsforholdet mellem statsinstitutionen og det pågældende ministerium give statsinstitutionen bindende pålæg og om nødvendig iværksætte disciplinære foranstaltninger. For regionsråd og kommunalbestyrelsernes vedkommende vil forpligtelsen kunne håndhæves som led i statsforvaltningens tilsyn, og for private arbejdsgivere, der modtager statstilskud, herunder selvejende institutioner, vil forpligtelsen kunne håndhæves af den statslige myndighed, der fører tilsyn med den pågældende arbejdsgiver. I sidstnævnte tilfælde vil karaktere-

ren af den konkrete håndhævelse bero på de tilskuds-betingelser, der er fastsat for den private arbejdsgiver.

Til stk. 2

Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om tilvejebringelse og fordeling af praktikpladser er en uændret videreførelse af den gældende § 6 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om mellemlange videregående uddannelser. Undervisningsministeren har hidtil ikke benyttet bemyndigelsen. Hvis den foreslåede bemyndigelse benyttes, forventes den primært anvendt i relation til de uddannelser, hvor der er et stort udækket behov for praktikpladser.

Til § 27

Den foreslåede bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren kan fravige lovens bestemmelser, hvis det sker som led i uddannelsesforsøg, er retligt en uændret videreførelse af den gældende § 10 i lov om korte videregående uddannelser (erhvervsakademiuddannelser). Der har hidtil ikke eksisteret en lignende bemyndigelse i lov om mellemlange videregående uddannelser. Med bestemmelsen udvides muligheden for at afvikle uddannelsesforsøg, der indeholder en fravigelse af lovens bestemmelser, til at gælde alle uddannelser, der udbydes i henhold til loven.

Til § 28

De afgørelser, som uddannelsesinstitutionen træffer efter reglerne i loven kan i henhold til bestemmelsen indbringes for undervisningsministeren, når klagen vedrører retlige spørgsmål. Reglerne for uddannelsen omfatter såvel de regler, der følger direkte af loven, som bestemmelser, der fremgår af de bekendtgørelser, som undervisningsministeren udsteder med hjemmel i loven.

I henhold til bestemmelsen kan kun retlige klager indbringes for undervisningsministeren. Klager kategoriseres almindeligvis ved en opdeling i retlige klager og klager over afgørelser, der er truffet på grundlag af et uddannelsesfagligt skøn.

Retlige klager defineres almindeligvis som klager, der afgøres ud fra en juridisk vurdering. Klager af denne type kan vedrøre spørgsmål om, hvorvidt institutionen har fulgt reglerne for uddannelsen, regler i forvaltningsloven eller forvaltningsretlige principper.

Klager over institutionens afgørelser, som er truffet på grundlag af et uddannelsesfagligt skøn, vil typisk være klager over en bedømmelse i forbindelse med karaktergivning, undervisningen eller over afslag på merit.